

Gazze Savaşı

İsrail ve Filistin burjuvazisinin tüm partileri, proleterlerini, kârlarını savunmak ve çürümüş sermaye rejiminin hayatta kalması için bir savaşın katliamına yönlendirmektedir

Emperyalist savaşa karşı, devrimci sınıf savaşı!

Yahudi devletinin doğduğu ve pan-Arap milliyetçiliğinin önemli bir yenilgiye uğrayarak tarihle belki de son randevusunu kaybettiği 1948'den bu yana Ortadoğu'da geçen 75 yıl boyunca Filistin halkı sürgün, katliam, terör ve zulümle karşı karşıya kalmıştır.

İsrail Devleti tarafından dayatılan bu ulusal baskıya katkıda bulunanlar, çeşitli Filistinli silahlı örgütleri kendi güç çıkarları için kullanan, ancak "Filistin davası" lehine ikiyüzlü açıklamaların ötesinde Filistinli mültecileri zulüm ve katliamlardan kurtarmayan bölgedeki diğer devletlerdi.

Eylül 1970'te Ürdün'de, Ürdün ve Suriye askeri güçleri Filistinli mültecilerin ayaklanmasını birkaç bin kişinin ölümüne yol açmak suretiyle bastırdı. Ağustos 1976'da Lübnan'da Falanjistler, Suriye'nin de suç ortaklığıyla Tel al-Zaatar kampında her yaşta binlerce Filistinliyi öldürdü. 1982 yılında yine Lübnan'da Falanjistler, işgalci İsrail ordusunun da suç ortaklığıyla, Beyrut'un dış mahallelerindeki Sabra mahallesinde ve bitişiğindeki Şatilla mülteci kampında binlerce Filistinliyi katletti.

"Filistin davası" kimsenin umurunda değil, kimse Filistin proletaryasının kaderiyle ilgilenmiyor. Bunun yerine, bugün tüm hükümetler, tüm burjuvaziler için gerekli olan savaşla ilgileniyor. Ancak her savaş için bir meseleye, bir gerekçeye ihtiyaç vardır.

İsrail burjuvazisi, Hamas'ın saldırısını, tüm sınıflara zorla iç disiplin dayatmasını ve Filistinli proleterlere karşı kanlı eylemleri meşrulaştırmak için kullanacaktır.

Köken itibarıyla İsrail'in Filistin Kurtuluş Örgütü'ne karşı bir piyonu olan Hamas, Gazze'nin proleterleri üzerindeki terör rejimini, her şeyden önce İsrail ve Mısır'la nesnel bir anlaşma içinde bu açık hava hapishanesinden kaçmalarını engelleyerek sürdürmek durumundadır, çünkü kitlesel bir göç onun sonu anlamına gelecektir. Bu arada FKÖ, İsrail adına Batı Şeria'da asayışı sağlıyor ve Gazze'deki rakiplerinin kaderi konusunda sessiz kalıyor.

Tüm burjuvazilerin istediği sonuç, bölgesel ve belki de genel bir savaşa hazırlık olarak yeni bir katliamı kışkırtmak olacaktır.

Dünya kapitalizmi, aşırı çürümesinin mevcut genel çerçevesinde, cephelerin her tarafında milyonlarca proleterleri terörize etmek ve bastırmak için her tür ölümcül silahı kullanmaya hazırdır.

Biz enternasyonalist komünistler, her zaman milliyetçi, demokratik, etnik ya da dini perdelerin ardına gizlenen bu tehdidin gerçek yüzünü ortaya çıkarmalıyız.

Filistinli proleterlere, burjuvazileri tarafından kandırılmamalarını, bölgesel güçlerin hizmetine satılmamalarını, çıkarlarına aykırı savaşlarda yem olarak kendilerini feda etmemelerini söylüyoruz. İsraili Yahudi proleterlere burjuvazilerine ve Filistinli sınıf kardeşlerine uygulanan ulusal baskıya karşı mücadele etmelerini söylüyoruz. Bütün ülkelerdeki proleterlere, Filistin ve İsrail'de sözde mücadele eden iki katil burjuvaziden birinin tarafını tutan propaganda sirenlere kanmamalarını söylüyoruz.

Devam eden çatışma, dünya burjuvazisi tarafından her yerde proletaryanın gözünü korkutmak, onu yaşamsal çıkarlarından saptırmak, ücretlerin kötüleştirilmesi ve yeni fedakârlıkları haklı çıkarmak için kullanılacaktır.

Bunun yerine, biz komünistler proleterlere, savaşın reddinin proleterler için ücretler ve çalışma saatlerinin azaltılması için sendikal mücadelenin yoğunlaştırılmasıyla başladığını söylemeliyiz.

Burjuvazi, yalan propagandasıyla işçi sınıfının geniş katmanlarını ikna edemediği sürece savaşını yürütemeyecektir. Bu propagandaya yalnızca egemen sınıfın yalanlarına gerçeklerimizle yanıt vererek karşı koymamalıyız. İşçilerin mücadelesini, burjuvazinin ve onların işçi saflarındaki uşaklarının yalan ve yanlış argümanlarının çok az değer taşıdığı pratik bir deneyim olan proletaryanın maddi ihtiyaçlarına yönlendirerek yanıt vermeliyiz.

Yaşam koşullarının sürekli kötüleşmesi ve kapitalizmin felaketinin dehşeti karşısında proletarya, denizleri ve sınırları aşacak devasa bir mücadele mevsimi doğuracaktır.

Bu yeni büyük sınıf savaşının zaferle sonuçlanması için, dünya işçi sınıfının temel organı olan Enternasyonal Komünist Partisi'nin güçlendirilmesi gerekmektedir.

Enternasyonal Komünist Partisi
international-communist-party.org